

పంచాయతీ రాజ్యంలో—

“రత్నం”

“మీరు నూతన పంచాయతీరాజ్య రథ సారథులు. ఇక భారమంతా మీ భుజస్కంధాలమీదే ఉంది. గ్రామాల్లో చక్కని రోడ్లూ- పార్కులూ- ఆటస్థలాలూ- పాయిఖానా దొడ్లూ- నైట్ కాలవలూ ఏర్పరచటానికి మీరంతా పూనుకొంటారని ఆశిస్తున్నాను. దానికి మా ఆఫీసు వారమంతా పూర్తిగా సహకరిస్తాము. మీ సాఫక బాధకాలను ఎప్పటికప్పుడు రిపోర్టు చేయండి. మేము వెంటనే తగుచర్య తీసుకొంటాం. బల్లెటూళ్ళు నిక్క కళ్యాణం... కచ్చుల తోరణంగా కళకళలాడటమే మన ప్రభుత్వలక్ష్యం! గ్రామాలు స్వయంసమృద్ధిలో పంచాయతీరాజ్యం యేర్పడాలని మన నాయకులు దీక్ష! దానికి మీరంతా తోడ్పడతారని ఆశిస్తూ ఇంకటితో ముగిస్తున్నా.”

కరతాళధ్వనులు మిన్నముట్టినయ్ జిల్లా పంచాయతీ ఆఫీసరు ఉపసంహార వాక్యాలకు కొత్తగా అధికారానికి వచ్చిన ఆ పంచాయతీ అధ్యక్షుల శభలో తాలూకా నలుమూలల్నుంచినవచ్చిన ఘోషున్నారు. పొట్ట బొడిచినా అక్షరమ్ముక్కరాని వ్యవహారవేత్తలూ, వదవి తమ జన్మహాకురు దానికొసమే పుట్టెనుకునే కర్రపెత్తందార్లూ, రాష్ట్ర పంచాయతీసంఘం నాయకత్వపు పెనుగులాటలో ప్రచారానికి వచ్చిన నాయకమృత్యులూ, నాలుగురూకలు చేతులూ పెడితే ఆఫీసుల చుట్టూ తిరిగి... కనులు చేయించుకొనివచ్చే—అదే జీవితగా ఉండే—పెద్దమనుషులూ— రకరకాలవార్ల ఆ సభ నలంకరించారు.

ఎత్తులమీద ఎత్తులువేసి, వేల రూపాయలు నిళ్ళలా ధారపోసి... వోట్లు కొనుక్కొని... గెల్పా మనిపించుకొన్న ఒట్టి భద్రయ్యలూ, కులంపేరుతో విజృంభించి... చేతులెత్తే ఎన్నికలూ... ఏకగ్రీవంగా ఎన్నికయిన వీరవసంకరాయ్యలూ; నిస్వార్థంగా ప్రజాసేవ చెయ్యాలని ఎన్నో వాగ్దానాలు చేసి

గెల్చిన యువకులూ — అంతా ఆఫీసరుగారి ఉద్దేశ్యధకు తలవంకించి అదేవనిగా చప్పట్లు చరిచారు. జిల్లా ఆఫీసరు అంతటివాడు తమందరినీ సమావేశపరచి ఎన్నో హామీలిచ్చి వీపుకట్టడం వాళ్ళందరికీ అదో వింతగా... ఘనతగా గర్వంగా కూడా ఉంది.

తన గ్రామాన్ని గురించి ఓ సుందర స్వప్నం గన్నాడు కర్తవ్యోన్ముఖుడైన భర్తయ్య. ‘నున్నటి తీరయిన రోడ్లూ ... నెంట్లలో చినచిన్న పార్కులూ— రేడియోలూ... ఆటస్థలాలూ ఆడుకొనే పిల్లలూ’— ఎంతయినా సాధించ వచ్చనుకున్నాడు.

ఆ.మేజర్ పంచాయతీకి ఇరవయ్యేళ్ళ తర్వాత ఎలక్షన్లు జరిగినయ్ ప్రజా ప్రభుత్వం ధర్మాన. బజారు కులపెద్దలు సభ్యులుగా ఉండేవార్ల అదివరకు. మీటింగంటూ జిగోదో లేదోగాని, మినిట్ పుస్తకం యింటికే వచ్చేది వేలుముద్రలకి.

పాత ప్రసిడెంటు మళ్ళా పోటీచెయ్యాలనుకున్నాడు మొదట. ఎలక్షన్ వారంరోజులున్నదనగా... తెంబుదీనుకొని తలుపు తెరచేసరికి... ఆ మసక సంజెలో, ఎదుట ఎత్తుగాఉన్న సిమెంటుగోడమీద నల్లటి అక్షరాలు కొట్టవచ్చినట్టు కన్పించేసరికి నిలువునా వణికిపోయాడు.

“ఇరవై ఏళ్ళనుంచి పోగయిన పాటలసామ్మా పన్నుల సామ్మా ఏమయింది?”

“పడకరాల ప్రసిడెంటు, పండకరాల ఆసామీ ఎట్టయ్యాడు?”

“పంచాయతీ ఆఫీసుకు ని ఖర్చు(వాస్తున్న పె)సి డెంటు స్వంతయింటి అద్దె పాతిక రూపాయలూ?”

“రెండేళ్ళక్రితం కాంక్షన్ అయిన రోడ్లు ఇంకా ఎందుకేయించలేదు?”

చిత్రగుప్తుడి ఖాతాల నిలదీసి ఆడుగుతున్నట్టు తాటి :యలం లేసి నల్లటి అక్షరాలు సింహద్వా రానికెదురుగా కన్పించేసరికి గుండెలు గుభేలు మన్నయ్. పొగలా కమ్మిన ఆ ప్రచారపు డోద రకు నిబడే దమ్ములేక, పోటీచేసే సంగతే తలపెట్ట లేదు. దివరకి ధర్మయ్య గెలిచి ఇంట్లోనుంచి ఆఫీసు రికార్డంతా తరలించుకుపోతోంటే... తన హాక్సెన్స్ దొంగిలించుకుపోతున్నట్టు... కళ్ళనీళ్ళ చర్మంత మై కంపించిపోయాడు.

ఏది ఎట్లా ఉన్నా ధర్మయ్య సంతకంచేసి, స్వాధీనంచేసుకొన్న షెక్కుబుక్కు మొత్తం పాలిక వేలదాకా ఉంది. సాలకు ఏ రూపంగానైనా బదిలీలకు వైగా ఆదాయంవచ్చే గ్రామమది. సక్రమంగా ఖర్చుపెట్టి ఎన్ని పనులయినా చేయించ వచ్చుచుకున్నాడు ధర్మయ్య.

తొడలోతు బురద గూరుకుపోయే తమ బజారుకు మొదటిలారీ కంకరవేసుకొని వచ్చేసరికి ప్రజల ఉత్సాహానికి అంతులేదు. తమ స్వంత బని అయినట్టు దగ్గరండి రోడ్డువేయించుకున్నారు. నైడ్ కాలవదగ్గర పేసీపెట్టి ఆ రోడ్డు పడకుండా రెండేళ్ళనుంచి ఆపివేయించిన పెత్తందారు లోటయ్య ఇంటిముందు నిలువెత్తన పోసిన మెరకకు చదునుచేసి నైడ్ తీస్తుంటే కిమ్మనలేదు సరిగదా, సలహాలు కూడా యిచ్చాడు ధర్మయ్యకు.

తమకు ప్రత్యేకించిన చెరువులో 'వేసవికి నీళ్ళకు ఇబ్బందిపడనక్కరలేదనీ, మురుగులుకావనీ' నిశ్చింతగా చాకళ్ళు గుడ్డలుతుక్కింటుంటే... చక్కచెరువులో కొత్తగా కట్టిన చప్టామీదుగా నీళ్ళు తాగి పశువులు సంకృష్టిగా మోరలేల్లి చూచినవి.

పంచాయతీ వాళ్ళిచ్చిన పుస్తకం-పలకల్ని చంకల్లో పెట్టుకొని సెంటర్లలో వ్రాసిన పత్రికా వార్తల్ని మాడబలుక్కుంటున్నారు పొలంవెళ్తూ కనుతగాళ్ళు.

ఆగష్టు 15 శుభమహోత్సవ సమయంలో... త్రొత్తగా వచ్చిన ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ అధ్యక్షతన క్రీడాస్థల ప్రారంభోత్సవం జరిగింది. చోటులేదనే దిగులు పోయి, పంచాయతీవాళ్ళు పెట్టిన చాక్ లెట్లు చీకుతూ కేరింతలు గొడుతూ ఆడుకొంటున్న పిల్లల్ని చూసి ఎంతో ఆనందించాడు ధర్మయ్య.

గ్రామమంతా చైతన్యం క్రమ్మినట్టు అందోళన వచ్చినట్టుంది. ఎక్కడ చూసినా కమ యిబ్బం దున్న గుఱించిన మెమోరాండాలూ.. చర్చలూ పప్పుల లోటుపాట్లు గుఱించిన విమర్శలూ లేగుతున్నయ్. పత్రికలు చదవటానికో రేడియో వింటానికో... మీటింగు ఎట్లా జరుగుతుందో చూట్టానికో వచ్చినవాళ్ళతో పంచాయతీ ఆఫీసు అరుగులూ క్రిక్కిరిసి ఉండేవి.

"నాకు బాడిలేదు..." పప్పు తీసెయ్యమని రిపోర్టు చేశాడో పేదరైతు.

"పూరిపాక కొంపకు... పదిరూపాయలూ పప్పు!"—న్యాయమడిగేడు ఎప్పుడో మేడలో ఉంటూ బ్రతికిపెడిన పెద్దమనిషి.

"అలా కానీ వ్యాపారానికి బేడ పన్నేస్తే యెలా?"—సవరణుల తెలివేకాడు ఓ దుకాణదారు.

"గుండెలకూ, చిన్న చిన్న పుత్రికనులకూ పన్ను తీసెయ్యండి"—అర్థి పెట్టుకున్నారు బీదాబిడ్డి.

తను వ్రాసిన పప్పు లెక్కలన్నీ తప్పల తడక లనీ... పప్పు తీసేస్తానని బోడి కొమటిదగ్గర కాజేసిన లంచం కక్కమనీ... ఆఫీసుకు రోజూ రావాలని—సతాయిస్తున్న ధర్మయ్య వైఖరి ఏ మాత్రం సచ్చలేదు పంచాయతీ గుమాస్తాకు. తాను ఆ గ్రామ పంచాయతీ గుమాస్తా అయినా ఇరుగు పొరుగు పంచాయతీలకు ప్రైవేటుగా ఎన్నిటికో లెక్కలు వ్రాశాడు. గడచిన పదేళ్ళ సర్వీసులో తన కెదురు చెప్పినవాళ్ళు లేదు! కొన్ని రెండు మేడలూ... పోషిస్తున్న మోహనాంగులూ తన శక్తియుక్తలూ మోసపు టెత్తులూ అతణ్ణి అనహానంలో దింపినయ్.

కంట్రాక్టర్ సోమయ్యతో ఏవో టెండర్ల సంగతి శుభగుస లాడుతోంటే... లెట్లకని తెచ్చిన కిరసనాయిలు డబ్బాలు తరలించుకు పోతోంటే... లోపాయి కారిగా సగంపనే చేయించి దొంగ లాభాలు జేమలూ జేసుకొంటుంటే—ధర్మయ్య మంచిగా చెప్పిన మటలు ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసర్ని ఉగ్రుణ్ణి చేసినవి.

డబ్బు కాజేసే కుంభకోణాలకు ఆలవాటు పడిన ఆఫీసరూ-గుమాస్తాలు ఇక తమ పప్పు లండకవని గ్రహించారు.

నెల రోజులయింది పంచాయతీ ఆఫీసు తెరచి. ఆఫీసరూ-గుమాస్తా ఏమయ్యారో అంతూ పొంతూ

లేదు. 'ఆఫీసు రోజూ తెరవానీ... ఎవండా వ్రాసి మీటింగు వేయమనీ... మినిట్సు పుస్తక మన్నా యివ్వమనీ' రిజస్టరు నోటీసులు వరసగా యిచ్చాడు ధర్మయ్య.

కంట్రాక్టర్ సోమయ్య ఆఫీసురుసుంచి తెచ్చిన రాయబారం ధర్మయ్య నింకా రెచ్చగొట్టింది. 'బెండర్లన్నీ నా పర్యవేక్షణ క్రిందే జరగాలి. చెప్పింది చెప్పినట్టు తీర్మానం ప్యాసు చేయించాలి. కంట్రాక్టరు తనూ కనిచేసి పద్దతిలో ఎవరి జోక్యమూ పనికిరాదు. అంగీకరిస్తే ఆఫీసు తీస్తాను'- ఆఫీసురుసు గురించి తన సహజ చాతుర్యం కొద్దీ ఇంకా విపులీకరించాడు సోమయ్య.

"ఆ ఆఫీసురు సామాన్యుడు కాదు. ఫలానా ఆసెంబ్లీ సభ్యుడు ఇతడికి వేలు విడిచిన మేనమామ. అందరం కలిసుంటే మీకూ మాకూ నాలుగు డబ్బులు మిగులుతయ్. ఇదివరకు పనిచేసిన చోటల్లా ఆఫీసురు-ప్రెసిడెంటూ కుమ్మక్కగా ఉండే వాళ్ళట!"-ఆ బెదిరింపులకీ... ఆశలకీ హిరణ్యాక్ష వరాలకీ మండింది ధర్మయ్యకు.

వై ఆధికారులకు రిపోర్టు చేశాడు ఆఫీసురు ఆగడాన్ని గురించి, పంచాయతీ చేత తీర్మానం చేయించి.

మాడు నెలలయింది మీటింగు జరిగి. మాజీ ప్రెసిడెంటూ, పెత్తందారు కోటయ్యూ కంట్రాక్టరు సోమయ్యలతో కలిసి ఆఫీసురు గుమాస్తాలు జిల్లా పంచాయతీ ఆఫీసులో కన్వీంచారని ఎవరో వార్త అందించారు ధర్మయ్యకు. ఆధికారమంతా ఆఫీసురుదే గనుక ముద్ర శుద్ధిగా... నెలనెలా... జీతం పుచ్చుకొంటున్నారు ఇద్దరూ. తమ జీతంలో సగం మాత్రమే యిచ్చి ఇక లేదు పొమ్మన్నాడని వీధిలూడ్డేవాళ్ళూ... లైట్లు వెలిగించేవాళ్ళూ ధర్మయ్యకు రిపోర్టు కూడా చేశారు. ఇక లాభం

లేదని పిటిషన్లు మీద పిటిషన్లు పెట్టాడు వై ఆఫీసురుకు ధర్మయ్య.

సంవత్సరమయితరవారిత తనిఖీకి వస్తున్నానని. ఆకస్మాత్తుగా తాళిమ పంపేడు వై ఆఫీసురు. క్రింది విషయాలు చూసేసరికి ధర్మయ్యకు బైట్ల కమ్మినయ్.

'ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసురు రిపోర్టు చేశాట్ట. తను వచ్చేముందు జరిగిన పంచాయతీ పనులు సక్రమంగా లేవట! డబ్బు ధుర్నియోగ మైనట్టు అనుమానవట!

తను రిజిస్టర్ చేసిన పంపిన నోటీసు కాపీలూ... పిటిషన్లూ ఏ గంగలో కలిసినట్టు! ఏదినిజం? ఏది ఆన్యాయం? ఉక్కిరి బిక్కిరి ఆయాధు ధర్మయ్య.

వై ఆఫీసురు ఆటూ యిటూ నడుస్తూ మాజీ ప్రెసిడెంటూ, పెత్తందారు కోటయ్యూ కంట్రాక్టర్ సోమయ్యూ, ఎగ్జిక్యూటివ్ ఆఫీసురు, గుమాస్తా-చూశావా మా డెబ్బు!-అన్నట్లు వివపుచూపు చూశారు ఎదురుపచ్చిన ధర్మయ్యవంక.

ఆఫీసురువారు వచ్చాడని తెలిసి, పళ్ళూ ఫలహారాలలో హాజరై, సంవత్సరం తిరక్కముందే వెళ్ళాపేర పదివేలు బ్యాంకిలో వేయగల్గిన పక్క ఊరి ప్రెసిడెంటు, పలకరించిన ధర్మయ్యని చూసి పకపకా నవ్వెడు.

ఆ కర్తవ్య కథలూ మళ్ళీపొడలూ, అడ్డు కంచెలూ, ఎదురై ఏం ఆనుభవం దొరికిందో, ఏవీడకలలు హృదయంలో వీకటిని-చిచ్చునూ తెచ్చి పెట్టేయో గాని ఆఫీసురువారిని కలుసుకొని ఓ కాగితం అందించాడు ధర్మయ్య.

అది స్వాయం పేరుతోను, ధర్మం పేరు తోను ప్రెసిడెంటు పదవికి ధర్మయ్య యిచ్చిన రాజీనామా!

మానవచరిత్రలో యింతవరకూ అందుబాటులో లేని విద్యాసౌకర్యాలు యీ శతాబ్దంలో ఉన్నవి. స్టూడెంట్లు, యూనివర్సిటీలు, లైబ్రరీలు, టీచర్లు, ప్రొఫెసర్లు, వార్తాపత్రికలు, ఉపన్యాసకులు విమర్శలు, రేడియో, సినిమా—ఇదివరకెన్నడూ లేనంతమంది యీ తరంలో తయారయారు. కాని ఫలితం? ఇప్పుడున్నంత అశాంతి, క్రౌర్యం, యుద్ధకాంక్ష, ఇంద్రియ దౌర్బల్యం, స్వార్థపరత్వం, ఇదివరకు మానవ చరిత్రలో లేవు. —సార్వత్ వింజెత్.